

РЕШЕНИЕ

№ 1132

гр. София, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. ДР. ДРАГНЕВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛА М. МАРИНОВА
като разглежда докладваното от М. ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20211110127146 по описа за 2021 година

С исковата молба ищецът “Топлофикация София” АД е предявил по реда на чл. 422 от ГПК кумулативно обективно съединени установителни искиове, както следва:

- с правно основание **чл. 79 от ЗЗД** за сумата от **2340,74 лв.** - представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, за периода от 01.05.2016г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното □ изплащане;

-с правно основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** за сумата от **338,14 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 2340,74 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2017г. – 22.05.2020г.;

-с правно основание **чл. 79 от ЗЗД** и за сумата от **28,32 лв.** – представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, за периода 01.02.2017г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

-с правно основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** за сумата от **5,69 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 28,32 лв. за периода 31.03.2017г. – 22.05.2020г.

Ищецът твърди, че страните се намират в облигационно правоотношение относно продажба и доставка на топлинна енергия за имот в **гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34**, тъй като ответниците се явяват потребители на топлинна енергия за процесния период, съответно са легитимирани да отговарят за

задължението да заплащат цената на доставена топлинна енергия в срока съгласно общите условия. Сумите се разпределят, както следва – за Е. О. Л. и Г. О. Л. /конституирани на осн. чл. 227 ГПК, в качеството им на наследници на О. Г. Л./ - 1170,37 лв., представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за периода от 01.05.2016г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното □ изплащане, 169,07 лв., представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 1170,37, 14,16 лв., представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение за периода 01.02.2017г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното □ изплащане и 2,85 лв., – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 14,16 лв. за периода 31.03.2017г. – 22.05.2020г.; за Л. М. Ш. - 1170,37 лв., представляваща стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за периода от 01.05.2016г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното □ изплащане, 169,07 лв., представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 1170,37, 14,16 лв., представляващо възнаграждение за извършвано дялово разпределение за периода 01.02.2017г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното □ изплащане и 2,85 лв., – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 14,16 лв. за периода 31.03.2017г. – 22.05.2020г.

В законоустановения срок е депозиран отговор от ответника Л. Ш., с който оспорва исковете. Оспорва наличието на облигационно отношение между страните за процесния имот и период, както и че топлинна енергия е била доставяна. Прави възражение за погасяване на вземанията по давност. Моли за отхвърляне на исковите претенции.

Ответникът Г. О. Л. също е депозирал отговор с твърдения за недопустимост и неоснователност на исковете. Оспорва същите по основание и размер с твърдения, че между него и ищеца липсва облигационно правоотношение, както и че топлинна енергия е била реално доставяна в процесния имот. Сочи, че Общите условия на ищеца не са влезли в сила, тъй като не били публикувани в един централен и в един местен ежедневник. Оспорват се приложените с исковата молба доказателства. Въвежда възражение за давност.

Ответникът Е. О. Л. не е депозирал отговор.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

По допустимостта на иска: Съдът намира възражението на ответника Г. О. Л. за липса на процесуална легитимация за неоснователно. Процесуалната легитимация се извежда от твърдението на ищеца, че ответникът дължи посочените в исковата молба суми. Такова твърдение е налице по отношение на наследодателя му О. Г. Л., който е починал в хода на процеса и като негов наследник е бил конституиран на осн. чл. 227 ГПК Г. О. Л..

Следователно, налице е процесуална легитимация на ответната страна. Наличието или липсата на доказателства относно правото на собственост, съответно качеството потребител, се отнася до материалната легитимация на ответника, а не до процесуалната такава и не засяга допустимостта на иска.

Относно иска с правно основание чл.79 ал.1 от ЗЗД.

Следва да се установи обстоятелството дали между ответниците и “Топлофикация София” АД съществува облигационна връзка, по силата на която те да има качеството на потребители и да носят отговорност за заплащане на цената на потребената топлинна енергия в имота.

Според разпоредбата на чл.153 ал.1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия, а тъй като по делото е безспорно, че няма заявление от етажната собственост за прекратяване на топлоснабдяването, то съгласно ал.3, потребителите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават потребители на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата, какъвто е и настоящия случай. Съгласно §1, чл. 42 от ЗЕ /отм./, потребител на топлинна енергия е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си. Така и съгласно ТР № 2 от 17.05.2018г. по тълкувателно дело № 2/2017 г. ОСГК - Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката.

Видно от приложения към исковата молба договор от 16.10.1991г. за продажба на държавен недвижим имот правото на собственост на процесния имот е придобито от О. Г. Л. и Л. М. Л.а. Няма данни за идентичност на лицето посочено в договора с имената Л. М. Л.а и ответницата Л. М. Ш., въпреки дадените в доклада указания за представяне на такива.

Към исковата молба също е налично подадено от О. Г. Л. до ищцовото дружество заявление-декларация от 26.01.2005г. От индивидуална справка за използване на топлинна енергия също се извежда, че титуляр на партидата за процесния период е бил О. Г. Л.. Подаденото заявление-декларация за открИ.е на нова партида на името на един от съсобствениците или от несобственик представлява по своето правно естество предложение за сключване на договор за доставка на топлинна енергия (чл. 13 от ЗЗД), отправено до топлофикационното дружество. Вземайки предвид положения входящ номер и датата на заявлението-декларация и воденето на процесната партида на името на О. Г. Л., следва да се

приеме, че ищецът е приел предложението, продължавайки да доставя топлинна енергия до процесния апартамент, поради което между О. Г. Л. и Топлофикация–София ЕАД е възникнало облигационно правоотношение, което ги обвързва. Без значение е принадлежността на правото на собственост върху имота когато са налице данни, че между топлопреносното предприятие и трето лице/или един от съсобствениците/ е налично облигационно правоотношение за доставяне на топлинна енергия. Това се извежда от горесцитираното ТР № 2 от 17.05.2018г. по тълкувателно дело № 2/2017 г. ОСГК, така и от константната практика на СГС, например: Решение № 262882 от 7.05.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 8043/2020 г.; Решение № 2637 от 11.04.2019 г. на СГС по в. гр. д. № 8941/2018 г.; Решение № 3009 от 13.05.2020 г. на СГС по в. гр. д. № 9041/2019 г.; Решение № 7707 от 14.11.2019 г. на СГС по в. гр. д. № 3988/2019 г. и др.

Ето защо съдът намира, че ответницата Л. Ш., дори да бъде прието за установено, че е била собственик на имота, не притежава качеството потребител на топлинна енергия. Това е така, тъй като ищцовото дружество и ответникът О. Г. Л. са били в облигационни правоотношения през процесния период. По тези съображения исковете спрямо нея подлежат на отхвърляне.

Видно от справка от 14.06.2022г., извършена от съда по реда на Наредба 14/18.11.2009г. е, че О. Г. Л. е починал на 14.10.2021г. в хода на процеса и след процесния период/01.05.2016г. – 30.04.2019г./. Като свои наследници е оставил Г. О. Л. и Е. О. Л.. Съгласно чл. 60, ал. 1 ЗН наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават. Следователно задълженията на титуляра на партидата О. Г. Л. се разпределят по равно за всеки от двамата му наследници Г. О. Л. и Е. О. Л., т.е. всеки остава да дължи $\frac{1}{2}$ от общия дълг.

С публикуване от топлопреносното предприятие на одобрените от ДКЕВР общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване, като общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване /в случая за процесния период това са Общите условия от 2014г. в сила от 2016г., приложими след 01.07.2016г. без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите – арг. чл. 150, ал. 2 ЗЕ /чл.106а ал.2 от ЗЕЕЕ – отм./ т.е. договора за продажба се счита за сключен с конклюдентни действия, като няма доказателства ответникът да е направил предложения за промени в общите условия, поради което и същите го обвързват. Това е изрично предвидено от закона изключение от общия режим за сключване на сделки при общи условия – /чл.16 от ЗЗД/. Правното действие на сключения договор за продажба попада под приложното поле на ЗЗД, тъй като учреденото от него договорно правоотношение е възникнало между търговец и физическо лице и за тях следва да се прилагат нормативните правила, уредени в ЗЗД – арг. чл. 318, ал. 2 ТЗ. Този договор не е търговска сделка, тъй като негов предмет представлява вещ за лично потребление (топлинна енергия – арг. чл. 110, ал. 2 ЗС) и купувачът е физическо лице.

Факта, че общите условия на дружеството са публикувани в един централен и в един местен всекидневник е общоизвестен и не подлежи на доказване съгласно чл. 155 ГПК. Ето

защо възраженията наведени в тази насока са неоснователни.

Следователно между страните са възникнали действителни договорни правоотношения за продажба на топлинна енергия за битови нужди, като съдържанието на този договор е уредено в представените общи условия, утвърдени от КЕВР, които обвързват ответникът дори и без да ги е приел изрично - чл. 150, ал.2, изр.2 ЗЕ и доколкото не се твърди и установява изключението по чл. 150, ал.3 ЗЕ.

Според клаузите на тези Общи условия /идентични са разпоредбите във всички редакции на Общите условия/ се установява, че страните са се уговорили потребителят да заплаща установената цена за доставеното му количество топлоенергия след доставката на тази стока, като месечно определената покупна цена следва да се заплати по един от следните начини: 1) на 11 равни месечни вноски и една 12-та изравнителна сметка; 2) на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за имотите и сградата и една изравнителна вноска и 3) по реална месечна консумация чл.31 т.2 от ОУ от 2016г. Следователно, независимо от уговорения начин на заплащане на покупната цена потребителят-купувач е длъжен да заплати цената на доставената топлинна енергия.

Също така следва да се отбележи, че клаузите на общите условия не противоречат по никакъв начин на европейската регламентация, както твърди ответника. Начисляването на месечни вноски по прогнозни стойности не означава, че длъжникът не заплаща реално потребената енергия. Всъщност след изготвянето на т.нар. изравнителна сметка той дължи реалната стойност на потребеното, като може да се получи сума за доплащане или за възстановяване. Още повече, абонатът може да избере заплащане по реална месечна консумация съгласно чл. 31, т. 3 от ОУ от 2016г., като няма данни същият да е поискал начисляване по този начин.

Задължение за ищеца като продавач на топлинна енергия е да достави необходимото количество топлинна енергия до абонатната станция в съответната етажна собственост. Оттук отоплението на помещенията, респ. доставянето на БГВ до отделните потребители се извършва чрез сградната инсталация, която се състои от вътрешна отоплителна инсталация и от инсталация за подаване на гореща вода. Сградната инсталация, според чл.140, ал.3 от ЗЕ, като съвкупност от топлопроводи и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на потребителите, включително главните хоризонтални и вертикални разпределителни линии (§ 1, т.4 от ДР на Наредба №2 за топлоснабдяването, съответно §1, т.3 от ДР към Наредба №16-334 за топлоснабдяването) е обща етажна собственост.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение, регламентирана за процесния период в ЗЕ /чл.139 – чл.148/ и Наредба №16-334 от 06.04.2007 год. за топлоснабдяването /Обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 год./. Топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите /чл.142, ал.2 от ЗЕ/, като според чл.145, ал.1 от

Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти.

Заклучението по СТЕ установява, че за процесния период ищецът е изпълнил задължението си да доставя топлоенергия до абонатната станция, като въз основа на показателите на топломера в същата и ежемесечните отчети е посочил и количеството доставена топлоенергия в абонатната станция. Оттук отоплението на помещенията, респ. доставянето на БГВ до отделните потребители се извършва чрез сградната инсталация, която се състои от вътрешна отоплителна инсталация и от инсталация за подаване на гореща вода. Сградната инсталация, според чл.140, ал.3 от ЗЕ, като съвкупност от топлопроводи и съоръжения за разпределяне и доставяне на топлинна енергия от абонатната станция до имотите на потребителите, включително главните хоризонтални и вертикални разпределителни линии (§ 1, т.4 от ДР на Наредба №2 за топлоснабдяването, съответно §1, т.3 от ДР към Наредба №16-334 за топлоснабдяването) е обща етажна собственост. А щом е така, то следва да се приеме, че етажните собственици са длъжни да поддържат тези инсталации в подходящо за експлоатация състояние.

Вещото лице по СТЕ изяснява, че дружеството за дялово разпределение е извършвало дялово разпределение на доставената до всеки абонат топлинна енергия в края на всеки отоплителен сезон, като е изчислявало точно дължимите суми според методиката съгласно Наредба № 16-334/06.04.2007г. и Наредба Е-РД 04-1 от 12.03.2020г. за топлоснабдяването, действащи през релевантния период. Изяснява, че справките на третото лице помагач съдържат данни за общия разход на топлинна енергия от абонатната станция и разходите за процесния имот, като тези изчисления са извършвани съобразно изискванията на действащите към този момент нормативни актове.

Още повече съгласно цитираните ОУ купувачът, т.е потребителят, има право на възражения срещу изготвените фактури и отразените в същите стойности на потребената топлинна енергия. По делото няма данни, че ответникът като потребител да е възразил срещу отчетените от фирмата за дялово разпределение количества потребена топлинна енергия, респ. че е възразил срещу отразените във фактурите стойности. Ето защо възражението, че цените на топлинна енергия не са били определени съответно на Решение № Ц-18 от 30.06.2016г. на КЕВР е неоснователно.

Неоснователно е възражението във връзка с изправността на СТИ. Видно от изготвената СТЕ инсталацията се състои от два кръга на всеки от които е монтиран топломер- СТИ, които се отчитат по електронен път. На долния кръг е монтиран на 17.10.2014г. Тепломер № 4013828, като преди това е проверен на 16.10.2014г. и е бил демонтиран на 13.09.2016г. Заменен е с Тепломер № 55369793, който е нов и не се е нуждаел от проверка, същият е проверен на 23.07.2018г. На горния кръг е монтиран на 17.10.2014г. Тепломер № 4025762, като преди това е проверен на 16.10.2014г. и е бил демонтиран на 13.09.2016г. Заменен е с Тепломер № 55372138, който е нов и не се е нуждаел от проверка, същият е проверен на 24.07.2018г. Заклученията на направените

проверки на оправомощената от ДАМТН лаборатория е „съответства“. Средствата за техническо измерване подлежат на метрологична проверка на всеки две години. Тоест, с оглед горното съдът намира, че през процесния период СТЕ са отговаряли на законовите изисквания /ЗИ; чл. 51, ал. 2 от Наредба № 16-334 от 6 април 2007 г. за топлоснабдяването; Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, приета с ПМС № 239 от 24.10.2003 г.; заповеди на държавната агенция за метрологичен и технически надзор/ и са измервали точно реално потребените количества топлинна енергия.

Стойността на главницата за потребена ТЕ в имота се установява от заключенията по ССЧЕ и СТЕ /където вещото лице въз основа на отчетните единици е извършило самостоятелно изчисляване на цената на енергията/. За процесния период от 01.05.2016г. – 30.04.2019г. потребената топлинна енергия е в общ размер на 2340,77 лв., а за дялово разпределение е в общ размер на 28,32 лв.

В отговора на исковата молба на ответника Г. О. Л. е направено възражение за погасяване на вземанията **по давност**.

В ТР № 3/18.05.2012г. е прието, че вземанията за потребената топлинна енергия са такива за периодични плащания, поради което се погасяват с изтичането на тригодишна погасителна давност /чл.111, б."в" ЗЗД/, като различният размер на всяка месечна вноска не променя периодичния характер на вземането за нея, защото то произтича от повтарящите се еднородни задължения с посочен в Общите условия падеж т.е. касае за трайно, периодично изпълнение на задължението на потребителите на топлинна енергия.

Заявлението е подадено на 02.06.2020 г., поради което в този момент е прекъснато течението на погасителната давност.

С оглед горното и съгласно СТЕ и ССЧЕ непогасени по давност са вземания за топлинна енергия в общ размер на 1744,53 лв. и за дялово разпределение в общ размер на 25,32 лв.

С оглед горното от ответника Е. О. Л., който не е направил възражение за изтекла погасителна давност, се дължи $\frac{1}{2}$ от общата сума или за топлинна енергия – 1170,39 лв. и за дялово разпределение – 14,16 лв. От ответника Г. О. Л., който е направил възражение за изтекла погасителна давност, се дължи $\frac{1}{2}$ от непогасената по давност сума или за топлинна енергия – 872,27 лв. и за дялово разпределение – 12,66 лв.

С исковата молба се е претендирала сумата от праводателят им О. Г. Л. за топлинна енергия – 1170,37 лв. и за дялово разпределение – 14,16 лв. След като биват конституирани на негово място след смъртта му в хода на процеса на осн. чл. 227 ГПК, двамата му наследници дължат в условията на разделност, което се извежда от ЗН. Ето защо от тях следва да се счете, че се претендира $\frac{1}{2}$ от тези суми или от всеки за топлинна енергия – 585,19 лв. и за дялово разпределение – 7,08 лв. Тъй като така претендираните суми са в по-нисък размер от изведените по-горе дължими такива исковете срещу Е. О. Л. и Г. О. Л. следва да бъдат уважени изцяло.

Относно иска с правно основание чл.86 ал.1 от ЗЗД.

-

При неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата съобразно разпоредбите на чл. 84 ал. 1 ЗЗД.

Претендираната в настоящото производство лихва е за период след 01.07.2016г., т.е. приложими са ОУ на дружеството от 2016г., в който случай падежът настъпва в 45- дневен срок от изтичане на периода, за който се дължи – това е и момента, в който потребителя изпада в забава за изпълнение на паричното си задължение.

Неоснователно е възражението на ответника, че лихва не се дължи, тъй като длъжника изпада в забава от датата на поканата. Както се спомена по-горе изискуемостта съгласно чл. 33, ал. 4 ОУ от 2016г. настъпва в 45- дневен срок от изтичане на периода, за който се дължат сумите, независимо от уведомяването на длъжника.

Основателността на претендираната главница обуславя и основателността на акцесорното вземане за мораторната лихва, дължима за времето на забавата.

С оглед горното от ответника Е. О. Л., който не е направил възражение за изтекла погасителна давност, се дължи $\frac{1}{2}$ от обезщетението за забавено изпълнение върху главницата за топлинна енергия – 169,07 лв. и върху главницата за дялово разпределение – 2,85 лв. От ответника Г. О. Л., който е направил възражение за изтекла погасителна давност, се дължи $\frac{1}{2}$ от обезщетението за забавено изпълнение върху непогасената по давност главница за топлинна енергия – 87,83 лв. и непогасената по давност главница за дялово разпределение – 2,38 лв.

Също като беше изведено по-горе, тъй като така претендираните суми са в по-нисък размер от изведените дължими такива, исковете за присъждане на обезщетение за забава срещу Е. О. Л. и Г. О. Л. следва да бъдат уважени изцяло.

Относно разноските:

-

Разноски на ищеца: ДТ в исково и заповедно производство – 400 лв.; Депозити за експертизи – 550 лв., депозит за особен представител – 435,64 лв. и юрисконсултско възнаграждение за исково и заповедно производство определено в минимални размери общо 150 лв. на осн. чл. 78, ал. 8, вр. чл. 25 НЗПП от съда или общо 1535,64 лв.

От ответниците се дължат разноски съответно размера на предявените срещу тях искове или по $\frac{1}{4}$ от сторените разноски от всеки.

На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, с оглед уважения размер на исковете, се дължат разноски от ответниците Г. О. Л. и Е. О. Л. в размер на **383,91 лв.**, всеки.

На осн. чл. 78, ал. 3 ГПК, с оглед отхвърлянето на исковете спрямо Л. М. Ш., □ се дължат разноски в пълен размер от **500 лв.** за платено адвокатско възнаграждение.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на **чл.422** от ГПК, че **Е. О. Л.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, дължи на **„ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б, заплащането съобразно заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 18.06.2020г. по ч.гр.д. № 21342/2020г. по описа на СРС , II г.о., 57- ми състав, както следва:

- на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **585,19 лв.** - представляваща $\frac{1}{4}$ от стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, за периода от 01.05.2016г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното □ изплащане;

-на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **84,54 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 585,19 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2017г. – 22.05.2020г.;

-на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **7,08 лв.** – представляващо $\frac{1}{4}$ от възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, за периода 01.02.2017г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното □ изплащане;

-на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **1,42 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 7,08 лв. за периода 31.03.2017г. – 22.05.2020г.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на **чл.422** от ГПК, че **Г. О. Л.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, и съдебен адрес: гр. Перник, ул. „Отец Паисий“ № 52, офис № 3, ет. 3, дължи на

„ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б, заплащането съобразно заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 18.06.2020г. по ч.гр.д. № 21342/2020г. по описа на СРС, П г.о., 57- ми състав, както следва:

- на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **585,19 лв.** – представляваща $\frac{1}{4}$ от стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, за периода от 01.05.2016г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното ☐ изплащане;

-на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **84,54 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 585,19 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2017г. – 22.05.2020г.;

-на основание **чл. 79 от ЗЗД** сумата от **7,08 лв.** – представляващо $\frac{1}{4}$ от възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, за периода 01.02.2017г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното ☐ изплащане;

-на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **1,42 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 7,08 лв. за периода 31.03.2017г. – 22.05.2020г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от **„ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б, установителни искове по реда на чл.422 от ГПК, че **Л. М. Ш.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, дължи на **„ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б заплащането съобразно заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 18.06.2020г. по ч.гр.д. № 21342/2020г. по описа на СРС, П г.о., 57- ми състав, както следва:

- с основание **чл. 79 от ЗЗД** за сумата от **1170,37 лв.** – представляваща $\frac{1}{2}$ от стойността на незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект, находящ се в гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, за периода от 01.05.2016г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното ☐

изплащане;

-с основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** за сумата от **169,07 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение върху главницата от 1170,37 лв. в размер на законната лихва за периода 15.09.2017г. – 22.05.2020г.;

-с основание **чл. 79 от ЗЗД** за сумата от **14,16 лв.** – представляващо ½ от възнаграждение за извършвано дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден имот – в гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, за периода 01.02.2017г. – 30.04.2019г., ведно със законната лихва от 02.06.2020г. до окончателното ѝ изплащане;

-с основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** за сумата от **2,85 лв.** – представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 14,16 лв. за периода 31.03.2017г. – 22.05.2020г.

ОСЪЖДА Е. О. Л., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, **ДА ЗАПЛАТИ** на **„ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б, на основание **чл.78 ал.1 от ГПК** сумата от **383,91 лв.**, разноси по делото.

ОСЪЖДА Г. О. Л., ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, и съдебен адрес: гр. Перник, ул. „Отец Паисий“ № 52, офис № 3, ет. 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на **„ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б, на основание **чл.78 ал.1 от ГПК** сумата от **383,91 лв.**, разноси по делото.

ОСЪЖДА „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б, **ДА ЗАПЛАТИ** на **Л. М. Ш.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Разсадника-Коньовица“, бл. 87, вх. Д, ет. 10, ап. 34, на основание **чл.78 ал.3 от ГПК** сумата от **500 лв.**, разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице помагач на страната на **„Топлофикация София“ ЕАД - „БРУНАТА БЪЛГАРИЯ“ ООД** с ЕИК:041029500.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____